El Peralada és qui ho paga

Taules. L'Olot va empatar gràcies a un penal executat per Hèctor Simón (83') després que el seu rival el dominés de forma aclaparadora durant tota la primera meitat però no el sentenciés

Héctor Simón encara a Boniquet en una acció del partit d'ahir en què, tots dos, van veure porteria Foto: MANEL LLADÓ.

L'Olot i el Peralada van firmar les taules en un duel apassionant entre els dos dominadors del grup cinquè de tercera. La primera part la va dominar clarament el Peralada, que va fer el que va voler amb un Olot desdibuixat i en inferioritat al mig del camp. Els empordanesos no van ser del tot efectius i un penal a les acaballes va permetre als olotins empatar i sumar un punt valuós que els manté líders.

En els primers compassos del partit l'Olot va guanyar la batalla de la possessió contra un Peralada que, sabedor que s'hauria d'adaptar a les circumstàncies, va idear un entramat tàctic per refer-se i intentar fer mal al contrari. Arnau Sala i Xavi Punsí van dibuixar un 4-1-4-1 per mirar de tenir superioritat a través dels contraatacs després de la recuperació de pilota. La gran feina de Marc Carbó en la destrucció i de Coro i Boniquet en la creació va fer anar de bòlit l'Olot quan no tenia la pilota. De fet, en la primera ocasió que la pilota va caure a les botes de Boniquet, aquest va retallar el seu marcador i el va deixar estès a l'herba. L'exjugador del Terrassa va alçar el cap i va treure's de la màniga un xut ras i sec que va superar el porter Xavi Ginard (6').

L'avantatge en el marcador va armar de valor el conjunt empordanès, que amb molta feina fosca en la pressió i una gran lectura del partit va afogar i dominar a poc a poc el matx. I és que l'Olot només va tenir una bona arribada a l'àrea peraladenca, en el 27', amb una centrada de Kike que Dembo va rematar fluix però que va fer estirar de meravella Gianni, que amb la punta dels dits la va enviar a córner. La resta de la primera meitat va ser un ball continu en què el Peralada va posar la música i va jugar al ritme que va desitjar. El marcador de 0-1 al descans va ser la millor notícia per als de Ramon Calderé, que van veure com una vegada rere l'altra els empordanesos gaudien d'ocasions clares per augmentar el seu avantatge: en el 12', Carbonell gairebé aprofita una imprecisió per superar Ginard; en el 30', Coro va rebre una passada entre línies i, després d'intentar picar l'esfèrica, aquesta se'n va anar massa creuada; i en el 32', el 34' i el 38', Konaré va encarar Ginard, però les seves rematades o van topar amb el porter o es van perdre massa creuades.

Un penal ho equilibra totEn l'inici de la segona part, Calderé va fer entrar Roger i Uri Santos, que van augmentar la pressió per incomodar el rival. Aquesta intensitat es va traduir amb algun xut des de la frontal d'Uri, molt actiu, i de Marc Mas (49' i 61').

El partit va entrar en una fase de refredament. L'Olot, cohibit pel potencial del contrincant, no va bolcar-se a l'atac a la desesperada –en el 72' una bona combinació entre Èric, Mas, Uri i Dembo va acabar amb l'extrem retallant el seu marcador però rematant fluix a les mans de Gianni–, i el Peralada es defensava sense contratemps ni patiments.

Quan semblava que els de la Garrotxa no trobarien la fórmula per fer mal al contrari, una pilota penjada per Roger Vidal cap a Marc Mas va ser interceptada per Chele, que va saltar amb les mans separades del cos a dins de l'àrea. Hèctor Simón va agafar la responsabilitat i, a l'estil Panenka, va superar Gianni i va establir l'1-1 que seria definitiu. En els instants finals, tots dos equips es van partir, sobretot fruit del cansament, però cap dels dos va disposar d'ocasions clares per decantar el resultat a favor seu.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 28-11-2016 Pàgina 11

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/1025871-el-peralada-es-qui-ho-paga.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui